

Fővárosi Bíróság
B u d a p e s t
Markó u. 27.
1 0 5 5
Levélcím: 1363 Budapest, Pf. 16.

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG	
FŐLAJSTROMSZÁM	
KEZDŐBÍRÁTON	33972
ÉVI SZÁM	2006 - 08 - 22

Tárgy: érdemi nyilatkozat keresetlevélre
(

Dr. Garajszki Zoltán (1037 Budapest, Remetehegyi út 194/B.) felperes által a **Magyar Ügyvédi Kamara** (1054 Budapest, Szemere u. 8.) alperes ellen indított **közigazgatási perben** az első fokon eljáró közigazgatási szervhez 2006. július 25-én benyújtott, és az alpereshez 2006. augusztus 7-én érkezett keresetlevélre határidőben az alperes képviselőjében az alábbi

é r d e m i n y i l a t k o z a t o t

teszem:

Kérem a tisztelt bíróságot, hogy

- a) a felperes által benyújtott keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül utasítsa el,
- b) ha a bíróság a keresetet érdemben tárgyalja, akkor azt érdemben utasítsa el, és a felperest marasztalja a perköltségben.

I. A tények

A felperes 2006. február 3. napján kelt tagfelvételi (és irodafelvételi) kérelmet terjesztett elő a Budapesti Ügyvédi Kamarához, 2006. március 22-én aláírt nyilatkozatában kijelentette, hogy vele szemben összeférhetlenségi ok nem áll fenn. A felperes szakmai életrajzából kitűnik, hogy okleveles üzemgazdász, adótanácsadó, bejegyzett adószakértő, bejegyzett könyvvizsgáló, 1997-ben végzett az ELTE Állam- és Jogtudományi Karán és 2005-ben jogi szakvizsgát tett. 1988-tól folyamatosan adótanácsadó és könyvelő cég(ek) alkalmazottja, illetve tagja. A felperes a felvételi kérelem benyújtásakor az ANKER Auditor Kft. tagja (senior audit partner) munkavégzésre irányuló tevékenységét munkaviszony keretében teljesítette, a cégnyilvántartás több gazdasági társaságnál könyvvizsgálóként jegyezte.

A BÜK felvételi Bizottsága 2006. március 28-án a felperest meghallgatta, ennek során a felperes *úgy nyilatkozott, hogy azoknál az ügyfeleknél, ahol könyvvizsgálói tevékenységet végez, nem kíván ügyvédi tevékenységet folytatni*, a könyvvizsgálói feladatok ellátását nem látja összeférhetetlennek az ügyvédi hivatás gyakorlására. Hivatkozott arra is, hogy a könyvvizsgáló „nem igazságügyi szakértő”-nek minősül, így az Ütv. 6. § (2) bekezdése c) pontjában megjelölt kivétel szabálya alá esik.

A felvételi bizottság 2006. március 28-án a tagfelvételi kérelem elutasítását javasolta.

Az első fokon eljáró kamara 2006. április 24-én kelt 2006. Eln. 470/4/1. sz. határozattal dr. Garajszki Zoltán kamarai tagfelvételi kérelmét elutasította. A határozat indokolásában rögzítette, hogy az Elnökség szerint a könyvvizsgáló és a megbízó társaság között tartós, visszerhes és munkavégzési kötelezettséggel járó, sajátos közérdekvédelmi funkciókat

tartalmazó társasági jogi jogviszony áll fenn, tevékenysége olyan, munkavégzési kötelezettséggel járó jogviszony, amely egyértelműen elhatárolható és következetesen el is határolandó az Ütv. 5. § (3) bekezdés a) pontja szerinti tanácsadástól, az eseti szakértői tevékenységtől, és olyan jogviszony, amelyre az Ütv. 6. § (2) bekezdésének c) pontja alatti mentesség nem vonatkozik.

A felperes az elsőfokú határozat ellen 2006. május 4-én kelt, és az első fokon eljáró kamarához ugyanazonnap érkezett fellebbezésében az elsőfokú határozat megváltoztatását, és a kamarai tagi felvételét, valamint az általa alapított iroda névjegyzékbe vételét kérte. Hivatkozott arra, hogy álláspontja szerint az elsőfokú határozat jogszabálysértő, mert tévesen értelmezi az összeférhetlenségi szabályok alóli kivételeket, így különösen a könyvvizsgálói tevékenység tartalmát.

A felperes 2006. június 7-én kelt beadványában fellebbezését kiegészítette, és kérelmét módosította, egyben kérte személyes meghallgatását. Bejelentette, hogy alkalmazotti foglalkoztatása az ANKER Auditor Kft.-nél 2006. május 31-i hatállyal megszűnt, 2006. június 1-jétől a könyvvizsgálói tevékenységet *a társaságnál fennálló tagi jogviszony keretében végzi. A kamarai felvételét 2006. július 1-jei hatállyal kéri.*

A Magyar Ügyvédi Kamara Elnöksége 2006. június 12-én kelt Üif. 812/2006/3. sz. határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A MÜK Elnöksége határozatának indokolásában rögzítette, hogy álláspontja szerint a felperes esetében a munkaviszony megszüntetésével nem szűnt meg az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (a továbbiakban: Ütv.) 6. § (1) bekezdésében meghatározott összeférhetlenség, ezért továbbra is vizsgálni kell, hogy a felperes könyvvizsgálói tevékenysége értelmezhető-e az Ütv. 6. § (2) bekezdésében írtak szerinti kivételként. A MÜK Elnöksége a felperes könyvvizsgálói kamarai tagként végzett tevékenységét nem esetenként ellátott szakértői tevékenységnek, hanem önálló hivatásnak értelmezte, amellyel összefüggő munkát a felperes 1988. óta folyamatosan, hol munkaviszonyban, hol más jellegű munkavégzéssel járó jogviszonyban végezte (és végzi jelenleg is).

A felperes a részére postai úton megküldött másodfokú határozatot 2006. június 16-án sajátkezűleg vette át. A felperes a keresetét 2006. július 25-én személyesen nyújtotta be az első fokon eljáró szerv Ügyfélszolgálati Irodáján.

A felperes a keresetében a MÜK Elnöksége 2006. június 12-én kelt Üif. 812/2006/3. sz. határozatának – a BÜK 2006. Eln. 470/4/1. sz. határozatára is kiterjedő – bírósági felülvizsgálatát kérte. Álláspontja szerint a megtámadott határozatok jogszabálysértőek, mert tévesen értelmezték az általa végzett könyvvizsgálói tevékenységet

- a) az ügyvéddé válás objektív akadályának, mivel
 - a könyvvizsgálói tevékenységet 2006. július 1-jétől az általa alapított gazdasági társaság tagjaként végzi, amely jogviszony „nem munkavégzési kötelezettséggel járó más jogviszony” (ker. lev. 4.old., 5. old. 1-2. bek.),
 - az általa személyesen végzett tevékenység a tényleges (és az asszisztensek által elvégzett) könyvvizsgálói munka „végeztével ...független könyvvizsgálói jelentés keretében” történő „vélemény-nyilvánítás” (ker. lev. 5. old. 4. bek.), amely vállalkozói tevékenységnek nem minősül (ker. lev. 5.oldal út. bek.);
- b) úgy, hogy nem esik az Ütv. 6. § (2) bek. c) pontjában meghatározott, az ügyvédi tevékenység mellett végezhető „nem igazságügyi szakértői tevékenység” fogalma alá (ker. lev. 6. old.-15.old.).

A felperes hivatkozott a másodfokú kamarai szerv által a határozathozattal megvalósított jogszabálysértések körében arra is, hogy a másodfokon eljáró szerv

1. nem szólt arról, hogy az első fokon eljáró szerv törvényi határidőn túl hozta meg határozatát, és
2. nem döntött az ügyvédi iroda alapításával kapcsolatos kérelmről (ker. lev. 2. oldal 1-2. bek.).

II. A keresetlevél elkészttsége

Az Ütv. 12/A. § (1) bek. a) és b) pontja alapján a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény a továbbiakban: Ket.) rendelkezéseit kell alkalmazni – többek között – a kamarába felvétel, s az ügyvédi irodák névjegyzékébe felvétel ügyében. Az Ütv. eltérő rendelkezése hiányában a Ket. rendelkezései az irányadók az ezen ügyekben hozott határozat bírósági felülvizsgálata kérdésében.

A Ket. 109. § (1) bekezdése értelmében a keresetindításra nyitvaálló határidő a megtámadott határozat közlésétől számított harminc nap. A jelen esetben a postai úton kézbesített másodfokú határozatot – a tértivevény tanúsága szerint – *a felperes személyesen vette át, 2006. június 16-án*. A keresetlevél benyújtására **nyitvaálló határidő 2006. július 17-én járt le**. A keresetlevél benyújtására – szintén személyesen, az ügyvédi kamaránál végzett eljárási cselekménnyel – **2006. július 25-én** került sor. A felperes igazolási kérelmet a keresetlevél benyújtásával együtt nem terjesztett elő. Mivel az igazolás a mulasztás vétlenségét van hivatva valószínűsíteni, nem tekinthető igazolási kérelemnek a felperes azon (nem igazolt) nyilatkozata, hogy a támadott határozatról úgy szerzett tudomást, hogy azt postai úton 2006. június 30-án kapta kézhez (?). Egyébként mivel a felperes személyesen vette át a másodfokú határozatot tartalmazó postai küldeményt, így ez a nyilatkozat semmiképpen sem értelmezhető.

A Pp. – 332/C. §-ra tekintettel alkalmazható – 130. § (1) bek. h) pontja szerint, ha külön jogszabály a keresetindításra határidőt állapít meg, s ezt a felperes elmulasztja, és igazolási kérelmet sem terjeszt elő, a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül el kell utasítani.

Ezért a jelen esetben az alperes elsősorban ezt az intézkedést kéri a tisztelt Bíróságtól.

III. A kereset alaptalan volta

A felperesi kereset – elkészttségén túl – érdemben is alaptalan. Az első és a másodfokú kamarai szervek a tényállást körültekintően tárták fel, figyelembe vették a kérelem benyújtását követően bekövetkezett körülményváltozásokat, és megfelelően alkalmazták és értelmezték a jogszabályi előírásokat is. Így az alperes a keresettel szemben a határozatokban foglalt álláspontját változatlanul fenntartja.

A felperes a kereset indokolásában írt érvelésére tekintettel azonban – bár az új elemeket nem tár fel, de több fogalmat összecsisztat, jogszabályi előírásokat tévedésből, vagy szándékosan félreértelmez – szükségesnek látszik a jelen nyilatkozatban az alperesi álláspont néhány elemének külön kiemelése.

A közigazgatási perben a támadott határozat hatályon kívül helyezését jogszabálysértés alapozza meg, eljárási jogszabálysértés csak akkor, ha az az ügy érdemére kihatással volt (*Legfelsőbb Bíróság Kfv. III. 27341/1996. – KGD 1997. évi 4/107. sz.*).

1. Az eljárási határidő

A tagfelvételi kérelem elbírálására illetékes szerv a területi kamara elnöksége. Ezen szervezethez vonatkozik az Ütv. 15. §-ában írt hatvan napos ügyintézési határidő, amely egy alkalommal, indokolt esetben harminc nappal meghosszabbítható. Az ügyben alkalmazandó Ket. 33. § (4) bekezdése értelmében, ha a határozatot hozó testületi szerv, az ügyintézési határidőt megtartottnak kell tekinteni, ha a lejártát követő első testületi ülésen születik döntés.

A felperes tagfelvétel iránti kérelme 2006. február 3-án érkezett a Budapesti Ügyvédi Kamarához, a BÜK Felvételi Bizottsága 2006. március 28-án hallgatta meg a kérelmezőt, amikor további tisztázandó körülmény került elő, amely miatt szükségessé vált a Fővárosi Cégbíróság megkeresése. A meghallgatást követő első elnökségi ülésen – 2006. április 24-én – az elsőfokú határozat megszületett (ezeket az adatokat a másodfokú határozat indokolása tartalmazza). Így bár a hatvan napos határidő nem vitásan, 2006. április 4-én letelt, de mivel minden hónapban egy alkalommal van elnökségi ülés, és az április hónapban megtartott elnökségi ülésen az első fokú szerv a határozatot meghozta, így akár született a határidő meghosszabbításáról külön határozat, akár nem, a mindösszesen nyolcvan napos ügyintézési idő semmiképpen nem tekinthető eljárási szabálysértésnek, különösen az ügy érdemére kiható, a másodfokú eljárásban vagy a közigazgatási perben hivatkozható és a támadott határozat hatályon kívül helyezését eredményező jogszabálysértésnek.

2. A határozat teljessége

A felperes 2006. február 3-án előterjesztett kérelmében az ügyvédi kamarába felvételét kérte, és mivel az ügyvédi tevékenységet egyszemélyes ügyvédi irodai formában kívánta végezni, egyúttal kérte az általa alapított ügyvédi iroda felvételét az ügyvédi irodák névjegyzékébe. Az elsőfokú határozat ezt a kérelmet utasította el, és a másodfokú határozat ezt a kérelmet elutasító határozatot hagyta helyben. Tekintettel arra, hogy ügyvédi irodát kizárólag ügyvéd alapíthat [Ütv. 67. § (2) bek.], ügyvédnek pedig kizárólag az tekinthető, aki az ügyvédi kamara tagja [Ütv. 13. § (1) bek.], így a kamarai tagfelvételi kérelmet elutasító első- másodfokú határozat – mivel ezzel az ügyvédi iroda megalakulásának törvényi feltétele nem jött létre – értelemszerűen az egyszemélyes ügyvédi iroda nyilvántartásba vételére irányuló kérelem elutasítását is magában foglalja.

3. Az összeférhetlenség értelmezése

Az összeférhetlenség jogi és erkölcsi fogalom. Lényege, hogy bizonyos tevékenységek, helyzetek, stb. nem egyeztethetők össze egyes hivatalokkal, tisztségekkel, foglalkozásokkal. Az összeférhetlenséggel kapcsolatos tilalmak célja az, hogy egyes hivatalokat, tisztségeket betöltő, meghatározott foglalkozást gyakorló személyek vonatkozásában biztosítva legyen az elfogulatlan, befolyásmentes tevékenység, a betöltött tisztség (foglalkozás) méltóságának megőrzése, az esetleges összefonódások elkerülése, a személyi érdekelttség visszaélészerű érvényesülésének megelőzése (lásd hasonlóan az Alkotmánybíróság 1158/B/1990. sz. ügyben hozott határozatát).

A (hivatali, foglalkozási) összeférhetlenségi rendelkezések meghatározott tisztséget viselőket, bizonyos munkakörök betöltőit, vagy foglalkozást gyakorlókat kizárhatnak a valamely funkcióra választhatók vagy kinevezhetők (foglalkozást gyakorlók) köréből. Ebben az esetben tehát az összeférhetlenség negatív választási, kinevezési, (jelen esetben kamarai tagfelvételi) feltételként szerepel. Lehet az összeférhetlenségi előírásoknak olyan tartalma is, amelynek alapján bizonyos tisztséget, munkakört betöltők vagy foglalkozást gyakorlók valamely tisztségre, munkakörbe választásuk, kinevezésük esetén csak akkor maradhatnak új pozíciójukban, ha az összeférhetlenné minősülő korábbi tisztségükről, munkakörükről, foglalkozásukról lemondanak, vagy azt szüneteltetik. Az összeférhetlenségi szabályok másik csoportja a már betöltött tisztség (foglalkozás) mellett végezhető tevékenységek körében állít fel korlátozást.

Az összeférhetlenségi szabályok ezen kettőssége az ügyvédi összeférhetlenség esetében is tapasztalható. Az Ütv. 6. § rögzíti az *összeférhetlenség* tilalmát, mely tilalom kétirányú. Egyrészt vonatkozik arra, hogy az ügyvéd mely jogviszonyban nem állhat, másrészt az összeférhetlenséget a végzett tevékenység oldaláról közelíti meg. Ugyanakkor az Ütv. 13. § (3) és (4) bekezdése következtében az Ütv. 6. §-ában írt összeférhetlenségi okok az *ügyvéddé válás* objektív akadályát is jelentik.

Az *ügyvédi tevékenység gyakorlása* során az ügyvédi hivatás *függetlensége* alkotmányos jogok érvényesítésének garanciáját képezi, ezért komolyan kell vennünk az összeférhetlenségi szabályokat, amelyek e függetlenség biztosítékai. Más oldalról tekintve az összeférhetlenségi szabályoknak az a céljuk, hogy kizárják az elvtelen, a megbízó érdekeivel ellentétes, avagy egyébként jogszerűtlen képviselet lehetőségét. Az ügyvédi megbízás ugyanakkor természeténél fogva magas szintű etikai követelményekkel járó bizalmi jellegű jogviszony, így indokolt, hogy az ügyvédi lét, az ügyvédi tevékenység (módja) az elvtelen képviseletnek még a látszatát is törekedjék elkerülni [lásd hasonlóan az Alkotmánybíróság 365/B/2000. sz. ügyben hozott határozatát]. Erre tekintettel egyébként az az ügyvéddé válás akadályát, valamint az ügyvédi működés alatt fennálló tevékenységi tilalmakat jelentő összeférhetlenségi szabályokon *túl* a törvény még a megbízás elvállalásának korlátait is felállítja (Ütv. 25. §).

3.1. *Nem lehet ügyvéd az*, aki munkaviszonyban, szolgálati viszonyban, munkavégzési kötelezettséggel járó más jogviszonyban áll, közalkalmazott, köztisztviselő, közjegyző vagy főállású polgármester, illetve aki személyes közreműködéssel vagy korlátlan anyagi felelősséggel járó vállalkozói tevékenységet végez [Ütv. 13. § (4) bek. a) pont, 6. § (1) bek.]. A más kereső foglalkozás folytatása az ügyvédi foglalkozás gyakorlásának *hivatásszerűségével* összeegyeztethetetlen. Az ügyvédi hivatás betöltése egy teljes embert kíván, az ügyvédi munka kizárólag „főfoglalkozásként” végezhető, mind az ügyfeleknek rendelkezésre állás, mind az ügyekre felkészülés, azok ellátása, mind a folyamatos szakmai önképzés teljes egészében kitölti az ügyvéd teljes „munkaidejét”. Emellett a munkavégzésre irányuló más jogviszonyokból – esetlegesen – fakadó gazdasági vagy más érdekek befolyásolhatnák az ügyvédi tevékenység ellátását, a gazdasági illetve más érdekek összefonódása veszélyt jelenthetne az ügyvédi feladatok hivatásszerű betöltésére, a munkavégzésre irányuló más jogviszonyokból eredő „függőség” negatív hatással lehetne az ügyvédi (képviseleti) tevékenység függetlenségére, gondot jelenthetne az ügyvédi titoktartás megfelelő megtartása és megtartatása körében is.

3.1.1. Munkavégzési kötelezettséggel járó jogviszonyban állás

Az új Gt. 40.-41. § – a régi Gt. rendelkezéseivel hasonlóan – úgy rendelkezik, hogy a gazdasági társaság legfőbb szerve által választott könyvvizsgáló feladata, hogy gondoskodjon a számviteli törvényben meghatározott könyvvizsgálat elvégzéséről, és ennek során mindenekelőtt annak megállapításáról, hogy a gazdasági társaság számviteli törvény szerinti beszámolója megfelel-e a jogszabályoknak, továbbá megbízható és valós képet ad-e a társaság vagyoni és pénzügyi helyzetéről, működésének eredményéről. A könyvvizsgáló nem nyújthat a gazdasági társaság részére olyan szolgáltatást, amely ezen közérdekvédelmi feladata tárgyilagos és független módon történő ellátását veszélyeztetheti. Külön törvény határozza meg a társaság könyvvizsgálója által végezhető kiegészítő tevékenységek körét, a szolgáltatásnyújtás feltételeit és korlátait. Ha a számviteli törvény a gazdasági társaság számára a könyvvizsgálati szolgáltatás igénybevételét kötelezővé teszi, vagy azt a gazdasági társaság társasági szerződése egyébként előírja, a gazdasági társaság legfőbb szerve megválasztja a társaság könyvvizsgálóját és meghatározza a könyvvizsgálóval kötendő szerződés lényeges elemeinek tartalmát. A társaság könyvvizsgálójává az választható, aki az erre vonatkozó jogszabály szerint a könyvvizsgálók nyilvántartásában szerepel. Egyebekben a könyvvizsgálóra vonatkozó szakmai képesítési és etikai követelményeket, valamint az összeférhetlenségi szabályokat külön törvény állapítja meg. Ha a társaság legfőbb szerve jogi személyt választ a társaság könyvvizsgálójává, úgy a jogi személynek ki kell jelölnie azt a tagját, vezető tisztségviselőjét, illetve munkavállalóját, aki a könyvvizsgálat elvégzéséért *személyében felelős*.

A felperes maga jelezte, hogy könyvvizsgáló, a könyvvizsgálói tevékenységet a megbízóinál *választott könyvvizsgálóként* végzi. Az elsőfokú kamarai szerv ellenőrizte, hogy a felperes több cégnél könyvvizsgálóként (illetve a könyvvizsgáló cég tagjaként a könyvvizsgálat elvégzéséért felelős személyként) nyilvántartásba van véve. A felperes bejelentette, hogy könyvvizsgálói munkáját 2006. július 1-jétől *gazdasági társaság tagjaként* (2006. június 7-i felperesi bejelentés I. pont), tehát nem megbízási, vállalkozási vagy munkajogviszony alapján végzi. A gazdasági társaság tagjaként *történeti munkavégzés* azonban szintén munkavégzésre irányuló egyéb (másképp: munkavégzési kötelezettséggel járó más) jogviszony [lásd a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 5. § (1) bek. g) pont, és (2) bek.], amely megállapítást nem gyengíti, hanem erősíti, hogy utána járulékfizetési (költségvetési befizetési) kötelezettség áll fenn.

Szemben a felperesi állásponttal (ker. lev. 4. old.), az alperes úgy értelmezi a hatályos jogszabályokat, hogy ha a gazdasági társaság tagja *megállapodik a társasággal* abban, hogy a társaság gazdasági tevékenységében személyesen közreműködik, az *munkavégzési kötelezettséget* jelent az adott jogviszonyban (még akkor is, ha azt esetleg nem teljesítik).

3.1.2. Személyes közreműködéssel járó vállalkozói tevékenység

Mind az új Gt. (91. §), mind a régi Gt. egyaránt lehetővé teszi, hogy a tag személyes közreműködéssel közreműködjön a gazdasági társaság tevékenységében. A felperes maga sem tagadja a személyes közreműködését a gazdasági társasága által nyújtott piaci szolgáltatásban (ker. lev. 5. old. utolsó előtti bek.).

A vállalkozói tevékenység egyéni vállalkozói tevékenységre szűkítése (ker. lev. 5. old. utolsó bek.) félrevezető és téves álláspont, ugyanis ha az Ütv. 6. § (1) bek. b) pontjában szereplő

utalás valóban csak erre vonatkozna, akkor értelmetlen lenne a szövegben a „személyes közreműködéssel járó” kitétel. A vállalkozói tevékenységet ebben a körben nyilvánvalóan piaci alapú vállalkozásnak, gazdasági-piaci szolgáltatásnak kell tekinteni, mint ahogyan teszi ezt a Gazdasági Versenyhivatal, pl. az ügyvédi (180/2004. Vj.), orvosi (45/2001. Vj.), stb. tevékenység megítélésekor, amelyek mindegyike folytatható egyéni, illetve társas vállalkozási formában. Ennél a foglalkozási összeférhetlenségi szabálynál pontosan azon van a hangsúly, hogy az egyik foglalkozásban való személyes közreműködés nem korlátozhatja, csökkentheti vagy zárhatja ki a másik foglalkozásban megkívánt személyes közreműködés kifejtését. Ezzel a szabállyal a jogalkotó az ügyvédi hivatás ellátásának zavartalanságát, minőségét és hitelét kívánta biztosítani.

3.2. Az ügyvédi tevékenység mellett végezhető tevékenységek

Az Ütv. 6. § (2) bekezdése azokat a tevékenységeket sorolja fel, amelyeket az ügyvéd (ügyvédi kamara tagja), az *ügyvédi tevékenység mellett* végezhet. Nyilvánvaló, hogy ezek olyan tevékenységek, amelyek semmiben nem korlátozzák az ügyvédi hivatás ellátását. És az is nyilvánvaló, hogy – mivel az ügyvédi tevékenység *mellett* végezhető – fogalmilag kizárt ideértenünk az ügyvédi és az Ütv. 6. § (2) bekezdésében felsorolt tevékenységek közötti átjárhatóságot olyan módon, hogy az egyik megbízónál ugyanazt a munkát ügyvédként, a másikonál oktatóként, a harmadikonál szakértőként, stb. végezzük (vö.: ker. lev. 10. oldal utolsó bek.).

Ettől eltekintve is rögzíthető, hogy a könyvvizsgálói, kamarai tagként és gazdasági társaság tagjaként végzett tevékenység nem minősül olyan *szakértői* tevékenységnek, amely az ügyvédi munka *mellett* (másod- harmad, stb. „foglalkozásként”) végezhető. A szakértői tevékenység és a könyvvizsgálói tevékenység elhatárolása körében a másodfokú kamarai szerv részletes érvelést vezetett le, amelyet fenntart.

A keresetlevélben foglalt téves értelmezésekkel összefüggésben szükséges azonban hangsúlyozni, hogy

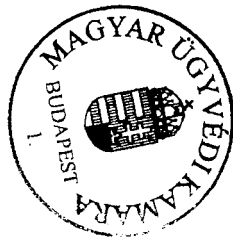
- a) ha jogszabály két kifejezést használ, különösen akkor, ha ezt egymás mellett teszi, az rendszerint két különböző fogalmat takar. Így van ez a *könyvvizsgáló*, *könyvszakértő* szavak használatánál is. Attól, hogy a pl. munkakörök meghatározásánál egy munkacsoport elnevezése „könyvvizsgáló, könyvszakértő” címet viseli, nem válik a könyvvizsgálói tevékenység ügyvédi tevékenység mellett végezhető szakértői tevékenységgé, és ugyanez a következtetés mondható ki a nem jogszabályban, hanem az állami irányítás egyéb eszközében, „vagyonérték elfogadásához” szükséges könyvszakértői véleményre utalással összefüggésben is (vö.: ker. lev. 12-13. old.);
- b) a szakértői működéssel kapcsolatos egyes kérdések szabályozásáról szóló 24/1971. (VI.8.) Korm. rendelet szabályait nem „rontja le” (ker. lev. 14. old. 1. bek.) és különösen nem teszi „érvénytelenné” (ker. lev. 11. old. utolsó előtti bek.) a Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról és a könyvvizsgálói tevékenységről szóló 1997. évi LV. törvény, mivel e két jogszabály nem azonos, hanem eltérő szabályozási tárgyra (a rendelet a szakértői működésre, a törvény pedig a könyvvizsgálói tevékenységre) irányul;
- c) attól, hogy valaki a szakmájához (hivatásához) szükséges különleges szakértelemmel rendelkezik, szakmája, hivatása betöltése során kifejtett tevékenységével *nem végez szakértői tevékenységet* (vö.: ker. lev. III.1. pont);
- d) azok a tevékenységek, amelyek a felperes szóhasználatban „általában *kapcsolódnak*” a könyvvizsgálói tevékenységhez (ker. lev. 9. old. 2. bek.), azok nem a könyvvizsgálói

tevékenység tartalmi elemei (hanem attól *eltérő, amellet*t végezhető tevékenységek vö.: másodfokú határozat 5. old. 4. bek.);

- d) egy esetleges téves korábbi gyakorlat nem jogosíthat fel újabb jogviszony (kamarai tagság) összeférhetlenségi szabály ellenére történő létrehozására (vö.: ker. lev. IV. pont), de az alperesi vélemény szerint mindenképpen másként kell megítélni egy már kamarai *tag esetén fennálló* esetleges összeférhetlenséget (amely pl. a szünetelés intézményével kezelhető), és egy kamarai tagság *létrehozását akadályozó* összeférhetlenséget (lásd hasonlóan az Alkotmánybíróság 575/B/1999. sz. határozatát);
- e) a miniszterelnök megválasztását, jelölését akadályozó, törvényben meghatározott összeférhetlenségi szabály nincs megfogalmazva, valóban bárki lehet miniszterelnök(jelölt), aki választójoggal rendelkezik (ker. lev. 10. old. 1. bek.), de az összeférhetlenséget a miniszterelnöknek a megválasztását követően meg kell szüntetnie, egyébként megbízatása megszűnik (a központi államigazgatási szervekről valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény 8. és 19. §). Így a miniszterelnöki példára utalás a jelen esetben nem jelent megfelelő párhuzamot.

Mindezekre tekintettel tehát – amennyiben a tisztelt Bíróság a felperesi keresetet elkésettsége ellenére – érdemben vizsgálná, megállapítható, hogy az alperesi határozat helyes, és jogszabályoknak megfelelő tartalmú döntés. Ezért az alperes kéri – amennyiben a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítására nem kerül sor – a kereset érdemi elutasítását.

B u d a p e s t, 2006. augusztus 18.

Tisztelettel:

(Handwritten signature)
Dr. Bánáti János
elnök

Iratjegyzék:

1. Elsőfokú iratok: ÖB – 8/2006. (összeférhetlenségi) első és másodfokú határozat másolat tagfelvételi kérelem és mellékletei (15 lap)
Felvételi Bizottság feljegyzése meghallgatásról
Fővárosi Bíróság megkeresése
Fővárosi Bíróság válasza
tájékoztatás kérés (Garajszki – 2006. ápr. 25.)
tájékoztatás adás (BÜK 2006. május. 2.)
elsőfokú határozat (+ tértivevény)
fellebbezés + felterjesztő lap
2. Másodfokú iratok:
fellebbezés k0 iegészítés (2006. június 7.) és mellékletei
másodfokú határozat (+tértivevény **másolata**)
két példány keresetlevél (harmadik példány alperesnél marad)
keresetlevél érkeztetett első oldala (**másolat**)
keresetlevél másodfokú szervhez felküldése
érdemi nyilatkozat (**3 pld**)

BUDAPESTI ÜGYVÉDI KAMARA
1055 Budapest, V., Szalay u. 7.
Levélcím: 1363 Bp., Pf. 61.
Telefon: 353-0155, 353-0810
Telefax: 332-1385

DÍJ HITELEZVE
BUDAPEST 502.
1363

100-23

TÉRTIVEVÉNY
AVIS DE RÉCEPTION

D. Garajszki Zoltán

BUDAPEST
Remetehegyi u 154/b

R

BUDAPEST 502 POSTA

Magyar Posta

RL 1363 008 359 572 9

1 0 3 7

TÉRTIVEVÉNY

Feladó: Budapesti Ügyvédi Kamara
1055 Budapest, Szalay u. 7.

Felvevő postai szolgáltató hely:
1363 Bp. 502

Küldeményazonosító:

RL 1363 008 359 572 9

Az irat száma: Üif 812/2006/S.
fajtája: 2006.Eh. 470/4/1.
mellettei:

A címzett neve, címe:

Dr. Garajszeki Zoltán
BUDAPEST
Dezetehegyi 194/b
1037

Távollet esetén otthagyzandó értesítés: A 1

Az átvétel ideje: 2006 év 06 hó 16 nap

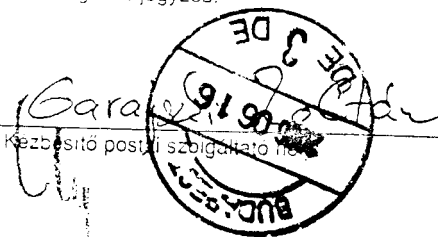
Az átvevő aláírása:

(Ha az iratot nem a címzett veszi át, az átvételi jogosultság jogcímet pontosan fel kell tüntetni.)

A kézbesítő aláírása és kódja:

714/f. Sz. Ny. 7976-1/1. Hivatalos irat tértivevénye - 2006. évi XLII. törvény 201. § (1) b) pont

Küldeményes feljegyzés:

Díj hitelezve

TÉRTIVEVÉNY

Feladó: Budapesti Ügyvédi Kamara
1055 Budapest, Szalay u. 7.

Felvevő postai szolgáltató hely:
1363 Bp. 502

Küldeményazonosító:

RL 1363 008 359 572 9

Az irat száma: Üif 812/2006/S.
fajtája: 2006.Eh. 470/4/1.
mellettei:

A címzett neve, címe:

Dr. Garajszeki Zoltán
BUDAPEST
Dezetehegyi 194/b
1037

Távollet esetén otthagyzandó értesítés: A 1

Az átvétel ideje: 2006 év 06 hó 16 nap

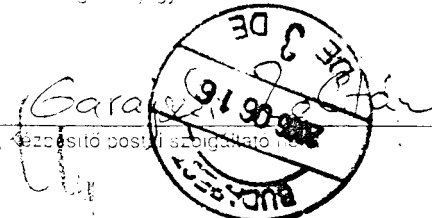
Az átvevő aláírása:

(Ha az iratot nem a címzett veszi át, az átvételi jogosultság jogcímet pontosan fel kell tüntetni.)

A kézbesítő aláírása és kódja:

714/f. Sz. Ny. 7976-1/1. Hivatalos irat tértivevénye - 2006. évi XLII. törvény 201. § (1) b) pont

Küldeményes feljegyzés:

Díj hitelezve